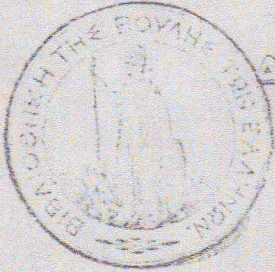

Ο ΕΚΚΛΟΓΕΥΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

..... Λαί! σοῦ μιλεῖ ἡ καρδιά μας
 Δὲν μιλοῦντε οἱ σκοποὶ μας, οὔτε τὰ συμγίγοτά μας.

I. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΑΘΗΝΗΣΙ, τῆ 5 Σεπτεμβρίου 1879.

Λαί!

Εἰς τὸ περασμένο φύλλο μας σοῦ ὠμιλήσαμε διὰ τὸ οικονομικὸ ζήτημα, διότι αὐτὸ στοχαζόμεσθε πῶς εἶναι τὸ κυριώτερον ἀπὸ ὅλα, ἢ ζωὴ σὰν νὰ ποῦμε τοῦ τόπου. Καὶ οἱ λαοὶ εἶναι καθὼς καὶ τὰ ἄτομα. Ὅταν δὲν ἔχουνε χρήματα περνᾶνε ζωὴ δυστυχισμένη καὶ μαρμαίνη καὶ ποτὲ δὲν ἔμπορουνε νὰ προκόψουνε. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸ καταλαβαίνουνε αὐτοὶ ὅπου λέγονται πολιτικοὶ, ἀλλὰ συνερίζονται ποῖος πρῶτος νὰ μᾶς φορτώσῃ περισσότερα δάνεια, νὰ μᾶς ρίξῃ ἔς τὴ χρεωκοπία καὶ νὰ μᾶς στείλῃ κατὰ διαβόλου.

Τώρα ἐρχομάσθε καὶ εἰς ἓνα ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄλλο τόσο σπουδαῖο, καὶ ἀπὸ τὸ ὅποιο ἐξαρτᾶται κατὰ μέγαλον μέρος ἡ πρόοδος τοῦ τόπου καὶ ἡ εὐημερία σου,

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι τὸ διοικητικόν. Ἄν ριζώμε ἓνα βλέμμα εἰς τὴ διοίκησίν μας, τί βλέπομε; Ὅτι ὅλα τὰ πράγματα τοῦ τόπου εἶναι εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον διὰν κατορθώσῃ νὰ ἔχῃ μία Βουλὴ δική του, μπορεῖ νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει, χωρὶς νὰ δίνῃ λόγον σὲ κανένα, καὶ χωρὶς νὰ φοβᾶται κανένα. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομε τὰ ὑπουργεῖα νὰ μεταχειρίζονται τόσα μέσα, νόμιμα ἢ ἄνομα, ἠθικὰ—καθὼς τὰ λένε— ἢ ἀνῆθικα—διότι ἡμεῖς ὅλα αὐτὰ τὰ μέτα τὰ λέμε ἀνῆθικα, — διὰ νὰ κάνουμε βουλευτάδες δικούς τους, καὶ ἔτσι νὰ πιτυχαίνουμε κάθε του σκοπὸν.

Ἔχεις δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἀλλὰ τί

σὲ χρησιμεύουνε; Αὐτὰ ὁμοιάζουνε μὲ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῆς Ῥωσσίας, καὶ ὄχι μὲ ἀρχές, ἢ ὅποιες μποροῦνε νὰ λαβούνε μέτρα διὰ τὴν καλλιτέρεψιν τοῦ δήμου τους, τῆς ἐπαρχίας τους. Ἡ εὐχὴς καὶ ἡ ἀπόρασές τους εἶναι τίποτα, διότι εἶναι στὸ χεῖρι τοῦ Νομάρχῃ, ὁ ὅποιος ἀντιπροσωπεύει τὴν κεντρικὴ κυβέρνησιν, νὰ τὴν παραδεχθῇ ἢ ὄχι. Οἱ δῆμοι, ἢ ἐπαρχίαι, μπορεῖ ὅσο θέλουνε νὰ ἔχουνε ἀνάγκη διὰ τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα πράγμα, ὅταν ὁ Νομάρχῃς, αὐτὸς ὁ πασσαῖς, δὲν τὸ θέλει τίποτε δὲν γίνεται. Καὶ τί βγαίνει ἀπὸ τοῦτο; Ὅλοι μας, καὶ διὰ τὴν παραμικρότερές μας ἀνάγκας, τρέχουμε εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἢ τὴν νομαρχίαν ἢ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη μας ἐκείνη καὶ μᾶς πουλεῖ τὸ δικαίωμά μας πέρνοντάς εἰς πληρωμὴν τὴν ψῆφόν μας.

Ἐνα μοναχὰ σοῦ φέρνω παράδειγμα, τὸ ὅποιο ὅμως χαρακτηρίζει πολὺ καλὰ τὴ θέσιν μας καὶ τὴν τυραννίαν, ἀποκάτου ἀπὸ τὴν ὁποίαν ζοῦμε μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ χρώματα τῆς ἐλευθερίας, ὅπου ἔχομε.

Εἶναι εἰς ἓνα χωρὶ ἓνας δάσκαλος ἢ μία δασκάλα, — ποῦ θὰ πῆ ἐκεῖνοι ὅπου θὰ ἀνοίξουνε τὰ μάτια τῶν παιδιῶν σου μαθαίνοντάς τα γράμματα, θὰ πλάσουνε τὴν καρδιά τους δίνοντάς τους καλὰ καὶ ἠθικὰ παραδείγματα καὶ θὰν τὰ κάμουνε ἀγαθοὺς ἀνθρώπους καὶ πολίτες τίμιους.

Καὶ ὅμως ὁ δάσκαλος ἢ ἡ δασκάλα, ἀγράμματοι καὶ διεσθαρμένοι, ἀντὶ νὰ ἀνοίξουνε τὰ μάτια τῶν παιδιῶν σου, τὰ ἀποστραδόνουνε: ἀντὶ νὰ φτιάξουνε τὴν καρδιά τους τὴ διαστραδόνουνε: ἀντὶ νὰ τὰ κάμουνε ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, τὰ κάνουνε κακοὺς καὶ διεσθαρμένους,

καὶ ἀντὶ τὰ κάμουμε πολίτες τίμιους, τὰ κάμουμε ἄτιμους καὶ κατεργαρέους.

Οἱ δυστυχισμένοι γονεῖς φωνάζουσι, θέλουσι νὰ διώξουσι ἐκείνους ὅπου διαφθείρουσι τὰ παιδιὰ τους, ἐκείνους ἑποῦ τὰ καταστρέφουσι.

Τί μὲ τοῦτο; Ἄς φωνάζουσι ὅσο θέλουσι. Ὁ δάσκαλος ἢ ἡ δασκάλα ἐκεῖνοι ἔχουσι ἕνα βουλευτὴ, ἕναν μεγάλο ὅπου τοὺς προστατεύει. Στέρνουσι τακτικὰ εἰς τὸν τμηματάρχη αὐτὰ, φριβες καὶ βούτυρο, καὶ ἔτσι δὲν φοβούνται κανένα. Μποροῦσι ξέγνοιαστοι νὰ ἐξακολουθοῦσι τὸ ἔργο τῆς καταστροφῆς τῶν παιδιῶν σου. Οἱ γονεῖς ἕνα μόνον μέσον ἔχουσι νὰ ἐλευθερωθοῦσι ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ τὸ μέσον τοῦτο εἶναι ἄτιμο. Πρέπει νὰ πωλήσουσι τὴν συνείδησί τους εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς βουλευτάδες τῶν ὑπουργῶν, καὶ ἔτσι νὰ σώσουσι τὰ παιδιὰ τους.

Ἐφέραμε τὸ παράδειγμα ἐτοῦτο, διότι εἶναι πλέον εὐκολονόητο. Εἰς ὅλα τὰ πράγματα ὁμοῦ συμβαίνει τὸ ἴδιο. Εἰς τὴν παραμικρότερη ἀνάγκη, ὅπου ἔχει ὁ δῆμος ἢ ἡ ἐπαρχία, δὲν ἐμπορεῖ νὰ κάμει τίποτα, ἂν δὲν μιλήσουσι οἱ βουλευτάδες. Ἡ ἐπαρχία λοιπὸν πρέπει νὰ πωληθῆ εἰς τὸν βουλευτὴ, καὶ ὁ βουλευτὴς εἰς τὸν ὑπουργὸν, γιὰ νὰ γένη ἕνα πρᾶγμα καλὸ, διὰ τὸ ὅποιο εἰς τὸ ὑστερὸν θὰ ἐξοδέψουσι ἐκεῖνοι ὅπου τὸ χρειάζονται.

Τὸ κακὸ αὐτὸ δὲν ἔχει θεραπεία;

Ἐχει, ἀλλὰ πῶς φροντίζει;

Ἐκεῖνοι ὅπου ἔπρεπε νὰ φροντίσουσι, οἱ βουλευτάδες, —ἐκεῖνοι ἀδιαφοροῦσι, διότι ἴσα ἴσα εἰς αὐτὸ εὐρίσκουσι τὸ συμφέρον τους, αὐτὸ τοὺς χρησιμεύει νὰ γίνονται καὶ ἐκεῖνοι μικροὶ πασσάδες, μικροὶ τύραννοι, εἰς τὸν τόπον τους.

Ἄλλὰ, ἂν δὲν φροντίζουσι ἐκεῖνοι, πρέπει νὰ φροντίσῃς ἐσὺ, ὦ λαέ! ἐσὺ ὁ ὅποιος ὑποφέρεις ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασι.

Ἡ κοινότης, ὁ δῆμος, ἢ ἐπαρχία, εἶναι τότε οἰκογένεια εἰς μεγαλειότερη ἢ μικρότερη σφαῖρα. Αὐτὰ πρέπει νὰ φροντίζουσι διὰ τὰ πράγματά τους. Κανένας δὲν ἔχει, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχη, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τους διαχείρησι.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ μεταρρυθμισθῆ τὸ διοικητικὸν μας σύστημα, νὰ ἐλευθερωθοῦσι ἢ κοινότης, ὁ δῆμος καὶ ἡ ἐπαρχία, ἀπὸ τῆς φοβερῆς σκλαβιάς εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται καὶ νὰ ἀρχίζουσι νὰ φροντίζουσι διὰ τὰ ἐσωτερικά τους, χωρὶς καμμία ἄλλη ἐξουσία νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακατεῦται.

Τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ λυθῆ, καὶ νὰ λυθῆ ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα. Ὅσῳ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν λύεται, ὅσῳ ἢ κοινότητες, ἢ δῆμοι, ἢ ἐπαρχίαι, μένουσι εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασι εἰς τὸν αὐτὸν ζυγὸν, ὅπου εἶναι

σήμερα, κάθε ἄλλο μέτρο εἶναι μάταιον. Θὰ μαραινόνται ἀγάλι-γάλι, ἴσα νὰ ἔλθῃ ἡ φοβερὴ ἐκείνη ἡμέρα, τὴν ὁποία οἱ λεγόμενοι πολιτικοὶ μας καὶ συνταγματικοὶ ἔπρεπε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ φοβῶνται.

Ὅσῳ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν λύεται, ὅσες ἐλευθερίαι καὶ ἂν γραφοῦσι εἰς τὸ σύνταγμα εἶναι ἀπλᾶ χρώματα, καὶ δὲν ἐμποροῦσι νὰ ἔχουσι καμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν πρόδοσιν τοῦ ἔθνους, διότι ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν ἔχουσι ὅλα τὰ μέσα νὰ τὲς παραβιάζουσι καὶ νὰ γελοῦσι μὲ τὸ λαὸν, ὁ ὅποιος πιστεύει ὅτι εἶναι ἐλεύθερος, ἐνῶ εἶναι πραγματικῶς δοῦλος, καὶ δοῦλος ὄχι ἐνὸς ἀφέντη, ἀλλὰ διακόσμου κατεργαρέων, ὅσοι εἶναι οἱ βουλευτάδες.

Ἐπειτα, τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ διοικητικόν, εἶναι καὶ στενὰ δεμένον μὲ τὸ πρῶτον, τὸ οἰκονομικόν. Ἀληθινῶς οἰκονομίας δὲν μποροῦσι νὰ γένουσι, ἂν δὲν μεταρρυθμισθῆ καὶ ἀπλοποιηθῆ ἡ διοίκησι, καὶ γλυτώσουσι ἀπὸ τῆς γραφειοκρατείας, ἢ ὁποία εἶναι βάρος ἀβάστακτον διὰ τὸν λαόν.

Βλέπετε λοιπὸν, λαέ, πόσο σπουδαῖον εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ πόσο στενὰ δεμένον εἶναι μὲ τὴν εὐημερίαν σου καὶ μὲ τὴν πρόδοσίν σου;

Ῥώτησε λοιπὸν καὶ δι' αὐτὸ ἐκείνους ὅπου σοῦ ζήτησαν τὴν ψῆφόν σου νὰ σοῦ πῶσι ξάστερα καὶ παστρικά τί γνώμη ἔχουσι: ἐννοοῦσι νὰ σὲ ἀφήσουσι ἀπὸ κάτω ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀβάστακτον ζυγόν, ἢ θὰ ἐργασθοῦσι νὰ σὲ ἐλευθερώσουσι;

Τὴν ἀπάντησιν δὲ ὅπου σοῦ δῶνουμε μελέτησέ την καλὰ, καὶ ἂν ἡ γνώμη τους σὲ συμφέρῃ, ψήφισέ τους. Ἐαλληνῶς γύρισέ τους τῆς πλάτης, καὶ κύτταξε νὰ εὐρῆς ἄλλους.

Τὰ ἄλλα ζητήματα θὰ ἐξετάσουσι εἰς τὰ ἀκόλουθα φύλλα.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Ἐβόθησαν προχθὲς τὸ πρῶτον εἰς τὰς ὁδοὺς, ὡς ἠεούσαμεν, λίβελλοι ἢ ἀπειλητικὰ γράμματα κατὰ τοῦ βασιλέως.

Ἐπειδὴ εὐρέθησάν τινες νὰ ἀποδώτουν ταῦτα εἰς ἐνεργείαν τοῦ δημοκρατικοῦ συλλόγου ΡΗΓΑ, ἡμεῖς ὡς μέλη αὐτοῦ ἔχομεν καθήκον νὰ διακηρύξωμεν εἰς τοὺς πολίτας, ὅτι ὁ ΡΗΓΑΣ ἀποκρούει τὰ ἀνανδρα μέσα.

Ὁ ΡΗΓΑΣ ἐργάζεται φανερὰ καὶ δημοσιεύει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν του καθὼς καὶ τὰς συζητήσεις αὐτοῦ.

Ὁ ΡΗΓΑΣ δὲν καταδικάζει τὸν χαμηλὸν, ἐργάζεται διὰ τὰς ἰδέας του, συμφωνῶντας τὰς κειμένους νόμους τῆς πατρίδος του καὶ τῶν δικαιωμάτων, τὸ ἑσπῶν εἰς πάντα πολίτην χορηγεῖ τὸ σύνταγμα. Ὁ ΡΗΓΑΣ καλίστα φρονεῖ ὅτι τὰ τοιαῦτα βλάπτουν τὸν ἀγῶνα ἐναντιολάβειν. Νομίζομεν δὲ ἡμεῖς ὅτι ταῦτα ἐπιλοτεχνήσαν ἐπίτηδες ὑπὸ

των ἐθνῶν τῆς Δημοκρατίας. Τὰ τοιαῦτα τεχνάσματα δὲν εἶναι νέα διὰ τὰς Ἀθήνας. Ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἐγένοντο ἦτο εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Παισιστράτου.

Σήμερον δὲ ἴσως ἠθέλησε νὰ τὰ θέσῃ εἰς ἐφόρειαν μετσησιακῆς τῆς εὐφυΐας, ὡς τελευταίαν αὐτῆς συνταγὴν, δι' ἣς φρονεῖ, ὅτι δύναται νὰ ὑποδείξῃ εἰς τινὰς πόσον εἶναι εἰς αὐτοὺς ἀναγκαῖα.

— Ὁ ὑποψήριος *Νικόλαος Α. Λεβιδης* ἐδημοσίευσεν τὸ πρόγραμμά του, τὸ ὁποῖον ἀληθῶς χαρακτηρίζει ἐν καλῶν προσόν, τὸ θάρρος.

Ὁ κ. Λεβιδης ὑπόσχεται νὰ πατάξῃ τὴν αὐλὴν καὶ τὸ σύστημα καὶ διὰ τοῦτο ἀληθῶς χαίρομεν. Λυπούμεθα ὅμως νὰ βλέπωμεν τὸν κ. Λεβιδην, τὸν ὁποῖον εἰς τὸ συνέδριον τῶν συλλόγων ἠκούσαμεν τοῖς ἐπαναλαμβάνοντα μὲ φωνὴν ἐπίσημον τὴν διακηρύξιν, ὅτι εἶναι δημοκρατικός, λυπούμεθα λέγομεν σήμερον, νὰ τὸν βλέπωμεν θεωροῦντα ὡς εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπαρχόντων νόμων δηλ. *συνταγματικῶν*.

Μὰ παρουσιάζει δὲ τὴν ἀληθῆ *νεολογίαν* ὅταν διατυπώνει τὰς ἀρχάς του περὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος διὰ τὰ δικαιώματά του λαοῦ.

Ὁ «Βελογυῖς» φρονεῖν, ὅτι εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπροσωπεύουσα τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ ἐφημερίς, καθὼς δημοκρατικῆ, λυπεῖται διὰ τὸν *συνταγματικῶν* Λεβιδην καὶ χαιρεῖ διὰ τὸν *ἐπαναστάτην*.

Μίαν ἀκόμη παρατήρησιν εἰς τὸν κ. Λεβιδην. Ἦτο περιττὸν νὰ μᾶς ὑπομνήσῃ εἰς τὸ πρόγραμμά του τὸν μακαρίτην Δεληγεώργην, καὶ νὰ διακηρύξῃ ὅτι ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχάς του, διότι ἐνῶ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν νέων προσδοκῶμεν τὴν κατάργησιν τῶν προσωπικῶν κόμματων, δυσαναχθετοῦμεν ὅταν βλέπωμεν αὐτοὺς προσκολλημένους εἰς τοιαῦτα. Τὸ κόμμα τοῦ Δεληγεώργη ἀρῶν ἔχει ἀπόφασιν ν' ἀκολουθήτῃ τὰς ἀρχάς τοῦ ἀποθανόντος ἀρχηγοῦ του, ἀς ὀνομασθῇ *κόμμα τῶν μεταρρυθμιστῶν* καὶ τότε θὰ εἴη καὶ ἡμεῖς ὑποστηρίζοντες αὐτὸ, διότι οὐδὲν ἄλλο οἱ δημοκρατικοὶ ποθεῖσιν ἢ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν κακῶν νόμων διὰ τῆς βουλῆς, ἄχρις οὗ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν θεσμῶν διὰ τῆς ἐθνικοσυλλεξέσεως.

Ἄς λείψουν πλέον τὰ προσωπικὰ κόμματα.

— Εἶδομεν καὶ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑποψηρίου *Αἰδίου Γ. Ψύλλου*, ἡ ὁποία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν κακὴν ἀρχὴν, νὰ διακηρύττῃ, ὅτι δὲν εἶναι ὑπουργικός. Ἡμεῖς αὐτὸ τὸ ἀπεκρούσαμεν ἤδη ὡς ἀνωφελέστατον.

Ἐπειτα ὁ κ. Ψύλλος δηλοῖ, ὅτι ἔχει πατροπαράδοτον πολιτικὴν. Ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, ὅτι τοιαύτην δὲν ἀναγνωρίζομεν, διότι δὲν ἐνόουσαμεν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ κληρονομηθῶνται αἱ ἰδέαι.

Τοιοῦτον τοῦλάχιστον νόμον ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν, ἂν ὅμως ὁ κ. Ψύλλος σκοπεύῃ εἰσπερχόμενος εἰς τὴν βουλὴν νὰ προτείνῃ νόμον περὶ *κληρονομίας ἰδεῶν*, τότε εἰς τοὺς ἐκλογαῖς τῆς Ἀττικῆς μὲναι νὰ ἐκτιμῆσούν περὶ τῆς ὠφελιμότητος τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Σήμερον δὲ ἐνῶ ὁ κ. Ψύλλος προεκλείεται νὰ δηλώσῃ τὰς ἀρχάς του, νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀστειρὸν νὰ μᾶς παρεπέμψῃ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ εὐρωμεν τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς του, ἔχοντος ἄλλας ἰδέαις περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ἀπαραχαιωμέναις ὄλγρον, διότι ἐκτοτε ἤλαξαν αἱ κινήσεις.

Ἡ δὲ ἀξίωσις νὰ τὸν ψηφίσουν διὰ τὰς ἀρχάς τοῦ πατρὸς του, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι τὸ ἀριστοκρατικώτερον πρόγραμμα, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι ἐναντίον τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀτόμου, εἶναι καὶ ἀνωφελές διὰ τὴν σημερινὴν περίστασιν.

Φαντάσασθε, λαε, νὰ σὲ ἀντιπροσωπεύῃ ὁ κ. Ψύλλος μὲ τὰς ἰδέαις, ὅπου εἶχε πρὸ πενήντα χρόνων ὁ πατέρας του.

— Εἶδομεν ἐπίσης καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. *Νίκ. Ἀξελου*, ὅστις ζητεῖ τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων Ἀττικῆς.

Ἡ ἀπόπειρα αὕτη καὶ μόνον αὕτη ἀποτελεῖ *τόλμημα* ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἀξελου.

Ὁ κ. Ἀξελός καθ' ὅσον ἐνθουμούμεθα κατηγγέληθαι δημοσίως διὰ τοῦ φύλλου τῆς 30 Ἰουνίου τῆς *Ἐφημερίδος* ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Δημ. Ράλλη ὡς ἐνεργήσας *καλοποθέσειν* εἰς τὸν δῆμον Κρωπίας.

Τώρα τὸ νὰ ζητῇ ὁ κ. Ἀξελός τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων Ἀττικῆς, τὴν θέλησιν τῶν ὁποίων ἀπεπειράθη νὰ καλοποθέσῃ ἄλλοτε, δὲν εἶναι *τόλμημα*;

Ὁ κ. Ἀξελός ἔμπορεῖ νὰ ἦναι γενναῖος στρατιωτικός καὶ ἔμπορεῖ νὰ ἀλλοτῆ καλὰ μὲ τουργικὰ μὲ τοὺς Τουργοὺς, ἀλλὰ γιὰ βουλευτῆς δὲν εἶναι ἱκανός καὶ οὔτε ἀκούσας γνώταις εἴτε στρατιωτικῆς εἴτε πολιτικῆς, ἔχει, διὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν λαόν. Ἄλλως ὁ μὴ σεβασθεὶς τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ οὐδέποτε δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ἐπαξίως αὐτόν.

— Ἐλάθωμεν ταχυδρομικῶς τὸ πρὸς τοὺς ἐκλογαῖς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν πρόγραμμά τοῦ ὑποψηρίου *Γ. Α. Στρεϊφτόμπολα*.

Εἶναι γεγονημένον μὲ εὐλοκίαιαν καὶ θάρρος, μὲ ἀρχὰς ὑγιεῖς καὶ φιλελευθέρους.

Ἀποσπῶμεν ἐξ αὐτοῦ τὰς ἐξῆς περιγραφάς, αἱ ὁποῖαι οὐδὲν σχῆλον ἐπιδέχονται.

«Ἐν μόνον λέγω ὅτι οἱ πόροι Σαρ, τόσον οἱ χρηματικοὶ καθὼς καὶ οἱ τοῦ αἵματος, ὑπὸ τὸ ἄτιμον καὶ κακοῦργον σύστημα τοῦ μὴ χάνεσθαι, χάνονται ἀκόσμως καὶ ματαίως, ἐξοργίζοντες τὰ βλακάντια τῶν ἐν Ἀθήναις. Ἐξωτερικὸν δάνειον, ἀναγνωρίσις παλαιῶν ὀφειλῶν, περσώματα, ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, πολεμικαὶ παρασκευαί, ψευτοστρατόπεδα κλπ. εἶναι ἀληθεῖς καταδόθηρα, ἐντὸς τῶν ἐποίων βίπτονται τὰ χρήματα τοῦ Δημοσίου, ἐκείθεν δὲ, διὰ τῆς ἐπιβούλου χειρὸς τῶν ἐπιτηθεῶν υποκλέπτονται, ὅχι κατὰ τρόπον μυστηριώδη, ὅπως δι' αὐτῶν ἀνεγείρονται κολοσσικαὶ ἐξ ἐκτομμυρίων δραχμῶν ἐν Ἀθήναις μέγαρα, καὶ δημιουργηταί, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκεῖ, διαφθειρόντων καὶ διαφθειρομένων κοινῶν, ἀνίκανος εἰς ὕψηλόν τι καὶ γενναῖον.

Πόλεμος λοιπὸν ἀδυσώπητος κατὰ τοῦ καταχθονίου συστήματος, τοῦ περιπαχρόντος τὸν τόπον μας εἰς τοιαύτην ἐλασινότητά. — Ἰδοὺ τὸ Σύθημά μου. — Καὶ εἰδικώτερον.

Ἀναθεωρηθῆτω τὸ Σύταγμα, οὕτως, κατὰ τὴν παρτίθησιν μου, μίτ μὴ θεμελιωδῆς δικταξίς ὑπὲρ τῆς γενετικῆς πολλῶν τῆ γῶρα κακῶν.

Ζητηθῆτω ἀπὸ τοὺς ὑπολόγους ἀστειρὰ λογιδοσίαι τῶν κολοσσικῶν δραχμῶν, δεκα βερύσοσι καὶ θὰ βερύνοιεν ἐπὶ πολλὰς, τίς εἴθε πόσας, γενεῖς τῶν τριχίλων τοῦ τόπου.

Εἰσχυθηθῆστω καὶ διακινῆστω αἱ συνταξιακοὶ εἰς τὸ οικονομικὸν κεντρικόν, εἴτε ὑπουργοὶ εἴτε οὔτοι, εἴτε ἄλλο ὁποιοῦδήποτε.

Απρόβλεπτον γενναία εθνική απόφασις ως πρό τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, οὗ τινος δὲν προβλέπεται αἰσία εἰρηνικὴ λύσις.

Καταδιωχθήτωσαν ἀπηνῶς οἱ καταχραστὰ καὶ κλέπται τῶν δημοσίων, οἱ λεγόμενοι ἐπιτήδαιοι, οἱ πολιτικοὶ χαμαιλέοντες καὶ πᾶσα ἐκείνη ἢ λέπρα, ἢ λυμαινομένη τὸν τόπον.

Απρόβλεπτον σύντονος πρόνοια διὰ τὴν συγκοινωνίαν, τὴν κατωτάτην παιδείαν, τὸ θεμέλιον τοῦτο πάσης κοινωνικῆς προόδου, διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ».

— Ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς ὁ μέχρι τῆς χθὲς θεωρούμενος ἄξεστος καὶ ἐστερημένος στοιχείων πολιτισμοῦ, καὶ πρόδου, μόλις ἀπαλλαγὴς τῆς ὀθωμανικῆς δεσποτείας, ἀφοῦ καθιέρωσεν ἐν ἀπὸ τὰ μάλλον φιλελευθερά πολιτεύματα, ἤρξατο ἤδη νὰ ἐργάζεται διὰ νὰ περιφρουρήσῃ καὶ τὰς ἐλευθερίας του, διὰ τῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων τῆς ἀρεσκείας του. Συνεστήσατο ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΟΜΗΤΑΤΑ προωρισμένα νὰ διευθύνωσι τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐξασφαλίσωσι τὸ ἀνόθευτον τῆς θελήσεώς του.

Τοιοιούτρόπως ἐργάζονται οἱ λαοὶ οἱ ζηλοτυποῦντες διὰ τὰ δικαιώματά των καὶ τὰς ἐλευθερίας των, ἐννοοῦντες δὲ τὸν τρόπον τῆς αὐτοδιοικήσεως. Χθὲς συνήλθον ὑπὸ τὸ μέγαρον τοῦ ἡγεμόνος των ἀπαιτοῦντες τὴν ἀλλαγὴν συντηρικικοῦ ὑπουργείου καὶ σήμερον συνέρχονται εἰς ἐκλογικὰ κομητᾶτα πράττουσιν ὅ,τι οἱ καυχώμενοι διὰ τοὺς προγόνους των καὶ αὐτοκαλούμενοι οἱ σηματοφόροι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν ἐπραξάν ὕστερον ἀπὸ τριᾶκοντα καὶ πέντε ἐτῶν συνταγματικὸν βίον.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 31 Ἀγούστου 1879.

... Σκέπτονται ἐδῶ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας μόνον καθόσον ταῦτα σχετίζονται πρὸς τὰ ἀτομικὰ των συμφέροντα. Φροντίζουν περὶ τῶν ἐκλογῶν ἀποβλέποντες οὐχὶ εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ὑποστηριζομένου ἢ πολεμουμένου ὑποψηφίου, ἀλλὰ εἰς τὰς προσδοκώμενας παρ' αὐτοῦ εὐκολίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἰδιαίτερα των συμφέροντα. Ἐννοῶ τοὺς προπορευομένους τῆς κοινωνίας ἡμῶν. Δὲν ῥίπτω τὰ δικαῖα ἐγὼ εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἀνθρώπους. Ὁ φίλεργος λαὸς ἐδῶ καταγιγόμενος εἰς τὰ βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ αὐτοῦ ἔργα, δύναται νὰ προφασισθῇ ὅτι δὲν τῷ μένει καιρὸς νὰ σκεφθῇ διὰ τὰ πράγματα τῆς πολιτείας. Ἄλλ' ἐννοῶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἡμῶν κοινωνίαν, τοὺς ἀνεξαρτήτους καὶ ἀνεπτυγμένους λεγόμενους ἀνθρώπους, οἵτινες αἰτιῶνται τὸν λαὸν διότι δὲν ἐκλέγει ἀντιπροσώπους, ἀφοσιωμένους εἰς τὴν πατρίδα. Ἄλλὰ, τίς ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, τῶν αἰσθανομένων τὸ καθῆκον των ἐφρόντισε ποτὲ νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν λαὸν τοὺς τιμίους πατριώτας καὶ νὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν; Τίς καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τιμίων καὶ ἀφοσιωμένων τῇ πατρίδι ἔσχε τὸ γενναῖον θάρρος νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἐνεργείας, νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ, νὰ τὸν διδάξῃ, νὰ τὸν κατηχήσῃ, νὰ τὸν ἰθύνη ὡς ἀπαιτοῦν τὰ ἀληθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα; Τίς ἐφρόντισε περὶ συστάσεως πολιτικῶν Συλλόγων ἐν οἷς νὰ διδάσκηται ὁ λαὸς περὶ τῶν δικαιωμάτων του καὶ τῶν καθηκόντων, καὶ ἐν οἷς νὰ διακρίνονται οἱ ἱκανοὶ πολῖται, οἱ τί-

μοὶ πατριῶται, οἵτινες ἐν καιρῷ τῷ δεόντι νὰ ἐκλέγονται ἀντιπρόσωποι ὑπὸ τοῦ γινώσκοντος ἤδη τὴν ἱκανότητά αὐτῶν λαοῦ;

Τί νὰ εἰπῶμεν τώρα εἰς τὸν λαὸν αὐτόν; Ποίους νὰ τῷ ὑποδείξωμεν ὅπως ἐκλέξῃ ἀντιπροσώπους του; Ἄνακρηύσσονται σήμερον, οἱ πληρώσαντες τὰ ἔξοδα τῆς κάλπης ὑποψήφιοι εἶναι δὲ οὗτοι, ἐκ τῶν προτέρων γνωστοί, ἄνθρωποι τῆς παλαιᾶς ζύμης, πρῶν βουλευταὶ καὶ πρῶν ὑποψήφιοι ἀνήκοντες εἰς τὰς γνωστὰς φατρίας προσετέθησαν δὲ καὶ ἕτεροι τέσσαρες αὐτόκλητοι, ἀνευ προγράμματος, ἀνευ προεκκηρυγμένων πολιτικῶν ἀρχῶν πάντες δὲ ζητοῦν ψήφους περιφερόμενοι εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα ἢ εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἐκλογέων, δημοσκοπίας πωλοῦντες εἰς τὴν φιλελευθεριάζουσαν νεολαίαν, ἀπολιτισμὸν ὑποσχόμενοι εἰς τοὺς φιλαργύρους οἰκοκυράλους διορισμοὺς τάζοντες εἰς τοὺς θεσιθῆρας καὶ τέλο; πάντων τώρα, τώρα δτε ἠπλίζομεν ὅτι νέοι ἄνδρες εἰσερχόμενοι ἐν τῇ νέᾳ βουλῇ θὰ ἐπεχείρουν τὴν καινουργίαν τῆς πολιτικῆς μηχανῆς τοῦ ἔθνικοῦ πλοίου, παρουσιάζονται οἱ νέοι αὐτοὶ ὑποψήφιοι ἄλλοι ἀνευ προγράμματος καὶ ἄλλοι μὲ πρόγραμμα τάζον Πακτωτήρια καὶ Ἐρετῆα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ...

Ἐν τούτοις ὁ δυστυχῆς λαὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁποίου πίπτουν ὅλα, πρέπει νὰ ἐκλέξῃ τέσσαρας ἐκ τῶν δώδεκα ἀνακρηυχθησομένων αἰσίων. Εἰς τί θὰ χρησιμεύσουν, διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν αἱ ὀρθαὶ συμβουλαὶ τοῦ Ἐκλογέως; Διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ μὴ πατήτῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς ὁ λαός. Διότι ὁποιοσδήποτε καὶ ἀνὴρ ἐκλέξῃ θὰ εἶαι οὗτος ὁπαδὸς τῶν λυμαινομένων τὸν τόπον φατριῶν. Αὐτὴν τὴν ιδέαν θὰ ἔχωμεν ἂν δὲν ἴδωμεν τὰ πολιτικὰ προγράμματα τῶν κ. ὑποψηφίων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚΛΟΓΕΥΣ

Κύριον Ι. Α. Κ. Ἐνταῦθα. Δὲν πράττομεν παρὰ τὸ καθήκον μας. Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ συλλογιζασθε καὶ, ὑποψήφιοι, ὁ ὁποῖος δὲν ἐκθίδει πρόγραμμα ὄρισμένον. Μὴ σὰς ἀπατοῦν αἱ πομπώδεις φράσεις, καὶ μὴ σὰς θαμβῶνει ἡ παρὰ τῆς ἀπὸ μεγάλης θέσεως. Περὶ τοῦ κ. Καλλιγᾶ μὲ ἐρωτᾶτε, τί ιδέαν ἔχω; Νὰ σὰς εἰπῶ. Αὐτὸς ὑπὲρ πάντων ἄλλον πρέπει νὰ ἐκθέσῃ πρόγραμμα σαφέστατον.

Ἐπειτα ἀπὸ τόσῃ νομομάθειαν γνωρίζει καλῶς, παῖαν σημασίαν ἔχουν τὰ προγράμματα. Θὰ κάμωμεν λόγον δι' ἐκείνους τοὺς ὑποψηφίους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκθέτουν πρόγραμμα. Τοὺς ἄλλους τοὺς ξεγράφωμεν. Μόνον ἄνδρες τῶν ὁμοίων τὰς ἀρχὰς ἢ κοινωνία πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισε, καὶ οἱ ὁποῖοι καθ' ὅλον των τὸν βίον τιμίως πολιτευθέντες τὰς διεκέρυξαν, δὲν ἔχουν ἴσως ἀνάγκην προγραμμάτων. Μίαν τελευταίαν λέξιν ἐπὶ τῆς κυρίως αἰτίας τῆς ἐπιστολῆς σας.

Ἡ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ δὲν εἶναι τὸ ἔργον τῶν δημοκρατικῶν. Σὰς συγχάριμεν διὰ τὰ αἰσθηματά σας.

Τὰ προηγούμενα φύλλα τοῦ «Ἐκλογέως» πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ, κείμενον ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Μουσῶν καὶ Βουλῆς.